12/02/2021

Δε θα είχε γεννηθεί, αν δεν τον άφηναν να ζήσει

/ Ορθόδοξες Προβολές

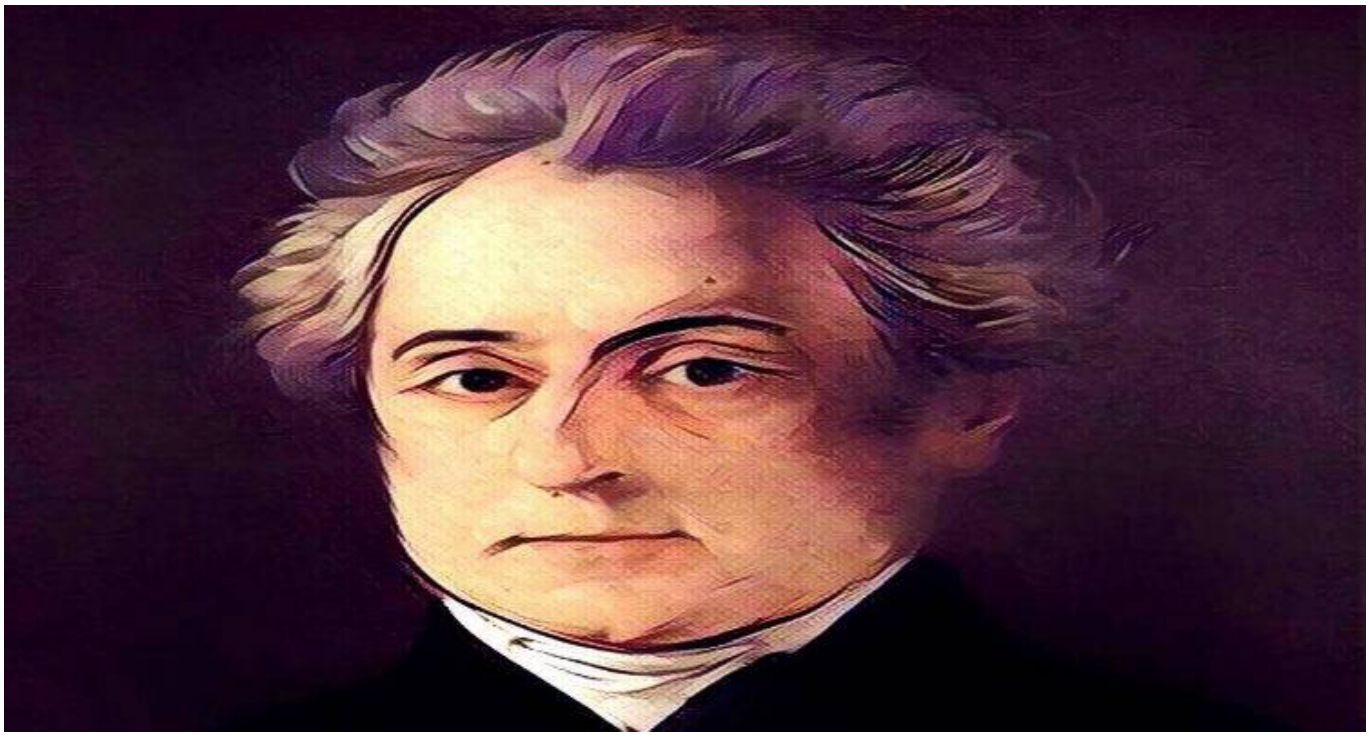

Το κίνημα «Αφήστε με να ζήσω!», δεν θα μπορούσε να μην ασχοληθεί με το μεγαλύτερο γεγονός του Ελληνισμού, στη σύγχρονη ιστορία, την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και τα 200 χρόνια από αυτή. Συνέλεξε λοιπόν αγωνιστές – προσωπικότητες που οι γονείς τους, σε κόντρα των δυσκολιών τους, δεν λύγισαν στην ευκολία της έκτρωσης, αλλά έφεραν στον κόσμο, στην Ελλάδα μας, αυτούς που λίγο αργότερα, έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην απελευθέρωση της Πατρίδας μας. Ίσως και σήμερα, να υπήρχαν άξιοι ηγέτες να μας κυβερνούν, αν εμείς, απλά, τους αφήναμε να ζήσουν.

Διονύσιος Σολωμός, ο εθνικός μας ποιητής

Ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός γεννήθηκε στις 8 Απριλίου του 1798 στη Ζάκυνθο, ως εξώγαμο τέκνο του κόντε Νικόλαου Σολωμού και της υπηρέτριάς του Αγγελικής Νίκλη. Σε πολύ μικρή ηλικία έμεινε ορφανός και το 1808 έφυγε για σπουδές στην Ιταλία, με τη συνοδεία του Ιταλού δασκάλου του Ρώσση. Επτά χρόνια αργότερα πήρε το απολυτήριο από το Λύκειο της Κρεμόνας και γράφτηκε στο πανεπιστήμιο της Πάβιας, απ’ όπου πήρε το πτυχίο της Νομικής. Παράλληλα με τις σπουδές στη νομική, για την οποία ουδέποτε ενδιαφέρθηκε, άρχισε να γράφει στίχους στην ιταλική γλώσσα. Τον Μάιο του 1823, σε μια περίοδο

ιδιαίτερης έξαρσης της Ελληνικής Επανάστασης, έγραψε το εκτεταμένο ποίημα «Ύμνος εις την Ελευθερία», οι δύο πρώτες στροφές του οποίου, σε μουσική Νικολάου Μάντζαρου, αποτελούν τον εθνικό ύμνο της Ελλάδας και της Κύπρου. (Πηγή: https://www.sansimera.gr/biographies/112)

Η Ιστορία ανέδειξε τον ποιητή Διονύσιο Σολωμό, ως αρχηγέτη της Επτανησιακής Σχολής, ως μια από τις κορυφαίες πνευματικές φυσιογνωμίες του Νεότερου Ελληνισμού.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ: